

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 472/2016-36

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 21. marca 2017 v senáte zloženom z predsedu Sergeja Kohuta a zo sudkyne Jany Baricovej a sudcu Rudolfa Tkáčika o sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], t. č. [REDACTED], zastúpeného Mgr. Andreou Rusnákovou, advokátska kancelária, Heydukova 16, Bratislava, pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 38/2008 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Pezinok v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 38/2008 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Pezinok p r i k a z u j e , aby v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 38/2008 konal bez zbytočných prietahov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 3 000 € (slovom tritisíc eur), ktoré je Okresný súd Pezinok povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Pezinok je povinný uhradiť [REDACTED] trovy konania v sume 353,17 € (slovom tristopäťdesiattri eur a sedemnásť centov) na účet advokátky Mgr. Andrey Rusnákovej, advokátska kancelária, Heydukova 16, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením č. k. III. ÚS 472/2016-18 zo 7. júla 2016 prijal na ďalšie konanie sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], t. č. [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 6 C 38/2008 (ďalej aj „napadnuté konanie“).

Následne ústavný súd 31. augusta 2016 vyzval okresný súd na vyjadrenie sa k vecnej stránke prijatej sťažnosti a oznámenie, či súhlasí s upustením od ústneho pojednávania o prijatej sťažnosti.

Vyjadrenie okresného súdu bolo ústavnému súdu doručené 30. septembra 2016. V jeho prílohe sa nachádzalo vyjadrenie podpredsedníčky okresného súdu s chronológiou úkonov okresného súdu i účastníkov v napadnutom konaní, z ktorej vyplývajú tieto podstatné skutočnosti:

- 2. mája 2008 – doručený návrh okresnému súdu,
- 20. mája 2008 – okresný súd vydal predbežné opatrenie, a to zákaz dočasného vstupu,

- 12. júna 2008 – výzva sťažovateľovi na vyjadrenie sa k návrhu,
- 15. augusta 2008 – sťažovateľ doručil vyjadrenie k návrhu,
- 17. septembra 2008 – doručené ospravedlnenie – neúčast' sťažovateľa na pojednávaní pre oznámenú ospravedlnenú neúčast' navrhovateľky (kolízia pojednávaní a zdravotné problémy),
 - 17. septembra 2008 – doručené ospravedlnenie – neúčast' navrhovateľky a jej právneho zástupcu,
 - 18. septembra 2008 – pojednávanie odročené pre neúčast' strán na 11. december 2008,
 - 7. októbra 2008 – zrušený termín pojednávania, určený nový termín 25. november 2008,
 - 25. novembra 2008 – pojednávanie, odročené na 10. február 2009 pre účely pokusu o mimosúdnu dohodu,
 - 6. februára 2009 – žiadosť o ospravedlnenie neúčasti navrhovateľky, dôvod kolízia pojednávania jej právneho zástupcu a nesúhlas so substitučným zastúpením,
 - 9. februára 2009 – ospravedlnenie neúčasti sťažovateľa z dôvodu predpokladaného odročenia určeného termínu pojednávania pre ospravedlnenie navrhovateľky,
 - 10. februára 2009 – pojednávanie, odročené na 7. máj 2009,
 - 16. apríla 2009 – doručené vyjadrenie sťažovateľa,
 - 27. apríla 2009 – doručený návrh navrhovateľky na prerušenie konania (podaná žaloba o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnosti zaregistrovaná pod sp. zn. 4 C 74/2009) a ospravedlnenie neúčasti na pojednávaní z dôvodu podaného návrhu na prerušenie konania,
 - 7. mája 2009 – pojednávanie, vyhlásené uznesenie o prerušení konania z dôvodu konania sp. zn. 4 C 74/2009,
 - 8. júna 2009 – doručené odvolanie sťažovateľa proti uzneseniu o prerušení konania,
 - 10. júla 2009 – doručené vyjadrenie navrhovateľky k odvolaniu sťažovateľa,
 - 15. júla 2009 – predložený spis Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“),
 - 27. júl 2009 – doručené uznesenie krajského súdu na okresný súd spolu so spisom, ktorým zrušil uznesenie o prerušení konania, pretože nemá vplyv na prejednávajúcu vec,

- 1. februára 2010 – ospravedlnenie navrhovateľky a právneho zástupcu z dôvodu práceneschopnosti,
- 2. februára 2010 – pojednávanie odročené na 18. máj 2010 pre ospravedlnenú neúčast' navrhovateľky a jej právneho zástupcu,
- 12. mája 2010 – ospravedlnenie právneho zástupcu navrhovateľky z dôvodu kolízie pojednávania (nedoložené), ako aj práceneschopnosť právneho zástupcu,
- 18. mája 2010 – pojednávanie odročené na 24. august 2010 pre ospravedlnenú neúčast' právneho zástupcu navrhovateľky,
- 21. júla 2010 – ospravedlnenie právneho zástupcu navrhovateľky z dôvodu kolízie pojednávania (nedoložené),
- 24. augusta 2010 – pojednávanie odročené na 9. december 2010,
- 29. októbra 2010 – zrušený termín pojednávania pre práceneschopnosť zákonnej sudkyne, nový neurčený,
- 7. marca 2011 – návrh s'ťažovateľa na zrušenie predbežného opatrenia, návrh na oslobodenie od súdnych poplatkov,
- 26. augusta 2011 – uznesením okresný súd oslobodil s'ťažovateľa od súdnych poplatkov, samostatným uznesením návrh s'ťažovateľa na zrušenie predbežného opatrenia zamietol,
- 25. novembra 2011 – odvolanie s'ťažovateľa proti uzneseniu o zamietnutí návrhu na zrušenie predbežného opatrenia,
- 11. januára 2012 – spis predložený krajskému súdu,
- 14. februára 2012 – spis vrátený okresnému súdu spolu s uznesením sp. zn. 8 Co 9/2012 z 31. januára 2012, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu,
- 7. septembra 2012 – ospravedlnenie právneho zástupcu navrhovateľky z dôvodu vypovedania plnej moci navrhovateľkou,
- 7. septembra 2012 – doručené ospravedlnenie nového právneho zástupcu navrhovateľky (spolu s plnou mocou na konanie) z dôvodu nedostatku času na prípravu,
- 7. septembra 2012 – pojednávanie odročené na 11. január 2013,
- 7. septembra 2012 – urgencia s'ťažovateľa o nariadenie skoršieho dátumu pojednávania s poukazom na účelovosť ospravedlňovania navrhovateľky,

- 11. januára 2013 – pojednávanie uskutočnené, odročené bez uvedenia dôvodu na 10. máj 2013,
- 10. mája 2013 – pojednávanie uskutočnené, odročené pre účely vypočutia svedkov na 25. september 2013,
- 25. septembra 2013 – pojednávanie uskutočnené, odročené na 22. november 2013 pre účely vypočutia ďalších svedkov,
- 22. novembra 2013 – pojednávanie uskutočnené, odročené bez uvedenia dôvodu na 24. január 2014,
- 24. januára 2014 – pojednávanie uskutočnené, odročené pre účely výsluchu svedkov navrhnutých sťažovateľom na 14. marec 2014,
- 10. marca 2014 – žiadosť právneho zástupcu navrhovateľky o odročenie pojednávania z dôvodu jeho práceneschopnosti,
- 13. marca 2014 – oznámenie o odročení pojednávania určeného na 14. marec 2014,
- 30. mája 2014 – pojednávanie uskutočnené, odročené na 1. október 2014 pre účely výsluchu svedkyne, ktorú okresný súd nevypočul, hoci bola predvolaná a prítomná,
- 1. októbra 2014 – pojednávanie uskutočnené, odročené na 3. december 2014 bez uvedenia dôvodu, navrhovateľka na pojednávaní navrhla znalecké dokazovanie,
- 26. novembra 2014 – ospravedlnenie neúčasti právneho zástupcu navrhovateľky na určenom termíne pojednávania,
- 2. decembra 2014 – oznámenie o zrušení termínu pojednávania z dôvodu akceptácie ospravedlnenia,
- 12. marca 2015 – podanie sťažovateľa,
- 13. marca 2015 – pojednávanie uskutočnené, odročené na 10. jún 2015 bez uvedenia dôvodov,
- 5. júna 2015 – právny zástupca navrhovateľky ospravedlnil svoju neúčasť, ako aj navrhovateľky na pojednávaní z dôvodu svojej účasti na štátniciach ako člen komisie a z dôvodu kolízie termínu pojednávania na Okresnom súde Dunajská Streda pod sp. zn. 12 P 70/2014,
- 9. júna 2015 – oznámenie o zrušení pojednávania,

- 19. októbra 2015 – žiadosť právneho zástupcu navrhovateľky o odročenie pojednávania z dôvodu zdravotného stavu navrhovateľky, podľa vyjadrenia lekára jej stav nedovoľoval účasť,

- 22. októbra 2015 – oznámenie o zrušení pojednávania,

- 18. januára 2016 – spis doručený ústavnému súdu.

Tieto skutočnosti týkajúce sa priebehu napadnutého konania zistil ústavný súd zo súdneho spisu, ktorý mu bol zapožičaný 18. januára 2016.

Predsedníčka okresného súdu k skutkovej a právnej zložitosti sporu uviedla, že *„vec podľa môjho názoru je skutkovo stredne zložitá. Žalobkyňa sa domáha vylúčenia odporcu z užívania nehnuteľnosti, z dôvodu domáceho násillia zo strany žalovaného. Vo veci boli vypočutí svedkovia, boli predložené listiny. Po právnej stránke je nutné ustáliť, či zo strany žalovaného dochádza k takému konaniu, že je daný dôvod na jeho vylúčenie z užívania nehnuteľnosti a tým k obmedzeniu vlastníckeho práva žalovaného.“*. Predsedníčka okresného súdu ďalej k otázke, či existovali prekážky v konaní, uviedla, že *„nevznikli“*, a k priedahom spôsobeným sťažovateľom uviedla, že *„neboli zistené“*. K priedahom spôsobeným súdom uviedla, že *„je nutné a korektné uviesť, že vo veci došlo zo strany súdu k priedahom v konaní. Vec bola z dôvodu materskej dovolenky zákonnej sudkyne prerozdelená inému sudcovi. Sudca vo veci koná a vykonal už rozsiahle dokazovanie. Vo veci je dostatok dôkazov, aby bolo vydané rozhodnutie.“*.

Podpredsedníčka okresného súdu v závere svojho vyjadrenia vyjadrila súhlas s upustením od ústneho pojednávania vo veci.

Právna zástupkyňa sťažovateľa na písomnú výzvu zasielanú 6. októbra 2016, či súhlasí s upustením od verejného pojednávania vo veci, nereagovala v lehote a na urgenciu zasielanú elektronickými prostriedkami reagovala až 21. februára 2017 tak, že *„oznamujeme súdu, že súhlasíme s tým, aby Ústavným súd SR upustil od ústneho*

pojednávania“. Právna zástupkyňa v replike na urgenciu zároveň uviedla, že „*našu odpoveď zasielame obratom písomne poštou*“.

Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 30 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania.

Ústavný súd ďalej v súčinnosti s okresným súdom zistil, že od vrátenia súdneho spisu okresnému súdu 8. júla 2016 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie 23. novembra 2016, ktoré bolo odročené na 8. marec 2017 pre účely ďalšieho dokazovania.

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Sťažovateľ sa sťažnosťou domáhal vyslovenia porušenia svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietáhov.

Účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov je podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza

osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 220/04, IV. ÚS 365/04).

Základnou povinnosťou súdu a sudcu je preto zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie.

Táto povinnosť súdu a sudcu vychádza z čl. 17 zákona č. 160/2015 Zb. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“), ktorý súdom prikazuje, aby postupovali v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným priet'ahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb, ďalej z § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom v konaní, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (IV. ÚS 74/02, III. ÚS 247/03, IV. ÚS 272/04) ústavný súd zohľadnil tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitost' veci, o ktorej súd rozhoduje (1), správanie účastníka súdneho konania (2) a postup samotného súdu (3). Za súčasť prvého kritéria ústavný súd považuje aj povahu prerokúvanej veci.

1. Pokiaľ ide o právnu a faktickú zložitost' sporu, v ktorom je sťažovateľ v procesnej pozícii žalovaného „o zákaz vstupovať dočasne do rodinného domu“, ústavný súd konštatuje, že obdobné konania možno zaradiť k štandardnej agende všeobecného súdnictva, hoci pripúšťa, že dĺžka napadnutého konania bola vzhľadom na potrebu

dokazovania, či je daný dôvod na vylúčenie z užívania nehnuteľnosti, čiastočne závislá od skutkovej náročnosti prerokovávanej veci.

Ústavný súd však poukazuje na skutočnosť, že ani zložitost' sporu nezbavuje sudcu ústavnej zodpovednosti za prieťahy v konaní zapríčinené nesprávnou organizáciou práce, nečinnosťou bez relevantného právneho dôvodu alebo inými nedostatkami v činnosti súdu (mutatis mutandis I. ÚS 47/96, III. ÚS 173/03).

2. Ďalším kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval existenciu zbytočných prieťahov v napadnutom konaní, bolo správanie sťažovateľa ako účastníka tohto súdneho konania. Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľ významne neprispel k doterajšej dĺžke napadnutého konania a v priebehu konania poskytol primeranú súčinnosť a na výzvy okresného súdu reagoval včas.

3. Tretím hodnotiacim kritériom, podľa ktorého ústavný súd zisťoval, či došlo k porušeniu označených práv sťažovateľa, bol postup samotného okresného súdu.

Ústavný súd po preskúmaní postupu okresného súdu v napadnutom konaní konštatuje, že konanie je poznačené zbytočnými prieťahmi.

Už samotný fakt, že okresný súd v napadnutom konaní ani po takmer deviatich rokoch (v čase rozhodovania o tejto sťažnosti, pozn.) nerozhodol o veci samej, je samo osebe dostatočným základom pre vyslovenie porušenia označených práv sťažovateľa. Navyše, ani postup súdu po vrátení spisu ústavným súdom nesvedčí o tom, že by okresný súd efektívne pristúpil k odstráneniu právnej neistoty sťažovateľa.

Ústavný súd preto v okolnostiach veci nepovažuje za nevyhnutné hodnotiť jednotlivé úkony okresného súdu a jeho procesný postup. Pre účely svojho rozhodnutia sa ústavný súd obmedzil len na poukázanie niektorých nedostatkov v postupe okresného súdu, ktoré mali za následok doterajšiu neprimeranú dĺžku napadnutého konania. Okresný súd dlhodobo

toleroval obštrukčné správanie jednak navrhovateľky (a jej právneho zástupcu), ktorá sa opakovane ospravedlňovala z určených termínov pojednávania, navrhla prerušenie konania, ktorému okresný súd vyhovel, pričom na základe odvolania sťažovateľa bolo uznesenie o prerušení konania zrušené, keďže nebol dôvod na takýto postup. Okresný súd viackrát odročil pojednávanie, hoci na to nebol zákonný dôvod. Ide o pojednávanie určené na 21. júl 2010, kedy okresný súd nemal podložené ospravedlnenie hodnovernými dokladmi, no napriek tomu pojednávanie odročil, a pojednávanie určené na 11. január 2013, 22. november 2013, 1. október 2014 a 13. marec 2015 odročil bez uvedenia dôvodu.

Ústavný súd pri hodnotení postupu okresného súdu vychádzal aj zo svojej konštantnej judikatúry, podľa ktorej zbytočné prietahy v konaní môžu byť zapríčinené nielen samotnou nečinnosťou všeobecného súdu, ale aj jeho neefektívnou činnosťou, resp. nesústreďenou činnosťou, teda takým konaním, ktoré nevedie efektívne k odstráneniu právnej neistoty (II. ÚS 32/03, IV. ÚS 267/04, IV. ÚS 182/08).

Ako príklad nesústreďeného postupu okresného súdu v napadnutom konaní možno uviesť pojednávanie konané 30. mája 2014, kedy bolo toto pojednávanie odročené pre účely výsluchu svedkyne, ktorá bola riadne predvolaná a prítomná na pojednávani, no okresný súd nepristúpil k jej výsluchu.

Ústavný súd vychádzajúc z uvedených nedostatkov v postupe okresného súdu v napadnutom konaní, najmä však z celkovej dĺžky napadnutého konania, ktorá je sama osebe dôkazom neefektívneho postupu, nemohol považovať postup okresného súdu za súladný so základným právom sťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov, preto dospel k názoru, že doterajším postupom okresného súdu v napadnutom konaní došlo k zbytočným prietahom, a tým aj k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku nálezu).

Ústavný súd na základe svojho zistenia, že postupom okresného súdu došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov

podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, mu prikázal, aby vo veci vedenej pod sp. zn. 6 C 38/2008 konal bez zbytočných prietahov, pretože označená vec nebola v čase rozhodovania ústavného súdu o sťažnosti sťažovateľa právoplatne skončená (bod 2 výroku nálezu).

III.

Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadost'učinenie.

Podľa § 50 ods. 3 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadost'učinenia, musí uviesť rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

Podľa § 56 ods. 5 zákona o ústavnom súde ak ústavný súd rozhodne o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia, orgán, ktorý základné právo alebo slobodu porušil, je povinný ho vyplatiť sťažovateľovi do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia ústavného súdu.

Sťažovateľ v sťažnosti žiadal priznať primerané finančné zadost'učinenie v sume 10 000 €, ktoré odôvodnil pretrvávajúcim stavom právnej neistoty a jeho výšku tým, „*aby zodpovedalo rozsahu ním prežitých stresov a nervov, pocitu nedôvery v spravodlivosť...*“.

Pri určení primeraného finančného zadost'učinenia ústavný súd vychádzal zo zásad spravodlivosti aplikovaných Európskym súdom pre ľudské práva, ktorý spravodlivé finančné zadost'učinenie podľa čl. 41 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti prípadu.

Ústavný súd vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania vedeného okresným súdom, ako aj na jeho neefektívny postup, berúc do úvahy predmet konania na okresnom súde, správanie sťažovateľa, skutočnosť, že okresný súd je podľa jeho vyjadrenia pripravený

rozhodnúť na najbližšom pojednávaní určenom na 8. marec 2017, a všetky okolnosti daného prípadu, majúc na pamäti to, že cieľom priznania primeraného finančného zadosťučinenia je len zmiernenie ujmy pocit'ovanej z porušenia základných práv alebo slobôd zaručených ústavou, resp. záväznou medzinárodnou zmluvou, považoval priznanie sumy 3 000 € za primerané finančné zadosťučinenie podľa § 56 ods. 4 zákona o ústavnom súde (bod 3 výroku nálezu).

Ústavný súd napokon rozhodol aj o úhrade trov konania sťažovateľa, ktoré mu vznikli v dôsledku právneho zastúpenia pred ústavným súdom. Právny zástupca si uplatnil náhradu trov právneho zastúpenia v sume 353,17 €.

Ústavný súd priznal sťažovateľovi trovy konania z dôvodu právneho zastúpenia advokátom pozostávajúce z odmeny advokáta, a vychádzal pritom z vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“). Podľa § 11 ods. 3 v spojení s § 1 ods. 3 vyhlášky je odmena advokáta (základná tarifa) v konaní pred ústavným súdom za jeden úkon právnej služby 1/6 z výpočtového základu.

Základom pre výpočet náhrady za úkon právnej služby je v danom prípade priemerná mesačná mzda zamestnanca hospodárstva Slovenskej republiky v prvom polroku 2014 v sume 839 €. Ústavný súd priznal sťažovateľovi (§ 36 ods. 2 zákona o ústavnom súde) náhradu trov konania za dva úkony právnej služby vykonané v roku 2015 (príprava a prevzatie veci a písomné vyhotovenie sťažnosti) po 139,83 €. Ďalej má právny zástupca sťažovateľa nárok aj na náhradu režijného paušálu v sume 8,39 € za dva úkony podľa vyhlášky vykonané v roku 2015. Právny zástupca je zároveň platiteľom dane z pridanej hodnoty, preto sa odmena a náhrady zvyšujú za jeden úkon právnej služby podľa § 18 ods. 3 vyhlášky o daň z pridanej hodnoty v sume 29,64 €.

Náhrada trov konania uplatnená sťažovateľom nepresahuje sumu, ktorú vypočítal ústavný súd, preto ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu trov konania v požadovanej sume 353,17 €.

Priznanú úhradu trov právneho zastúpenia je okresný súd povinný uhradiť na účet právneho zástupcu sťažovateľa (§ 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP) v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia (bod 4 výroku nálezu).

Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. marca 2017